

ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ

ORGANUL ASOCIAȚIEI NOTARILOR COMUNALI DIN ROMÂNIA

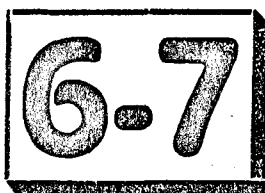
Persoană juridică recunoscută prin sent. Trib. de Ilfov s. I-a Nr. Dos. 3709/934 din 6 Iulie 1934.

Doctrină • Profesionale • Publicațiuni Oficiale • Jurisprudență • Informațiuni

Inscrisă în registrul publicațiunilor periodice la Trib. Timiș-Torontal s. III-a Com. sub. Nr. 21—1938, Dos. Nr. 911—1938, Ord. prez. 5124—938

DIRECTOR:
GHEORGHE MILENCOVICI, notar,
Președintele A. N. C. R.

Redactori:
N. GIURGIU, **I. E. ISACU**, **D. ISAIU**, notari.

Redacția:
Vizejdia, pl. Comloș, jud. Timiș-Torontal.

Administrația:
Timișoara I., Str. E. Ungurianu Nr. 7.

Cuprinsul:

	Pag.
Dr. Emil Botiș: Două decenii	77
RIDICAREA SATELOR:	
Dimitrie Isaiu: Legea pentru înființarea Serviciului Social și rostul „Astrei” în aplicarea acestei legi	77
PROFESIONALE:	
Rolul și importanța Consiliului Superior Administrativ	79
Victor Em. Valeriu: Rânduri pentru notarii comunali	84
M. Burculeț: Diferențele de scumpete	86
Victor Alean: Cruda realitate	87
SCHIMBĂRILE DELA MINISTERUL DE INTERNE:	
Instalarea D-lui General David Popescu, noul Ministru de Interne și Petre Logadi, noul Subsecretar de Stat	89
Numirea D-lui Petre Modolea, de secretar general al Ministerului de In- terne, D-lui Alexandru Pretorian, secretar general al Ținutului Du- nărea de Jos, D-lui Titu Em. Staicu, secretar general al Ținutului Olt, D-lui Colonel Petre Hanciu, secretar general al Ținutului Prut. — Decizii ministeriale	90
PUBLICAȚIUNI OFICIALE:	
Încadrarea și salarizarea notarilor	90
Indemnizațiile notarilor	91
Doleanțele notarilor onorifici și a notarilor salariați de comună	91
Bugetul A. N. C. R. pe anul 1940	91
Adunarea generală a F. G. A. P. S. P. din 19 Mai 1940	92
INFORMAȚIUNI:	
Notari decorați	93
Răspunsul D-lui Inginer ION GIGURTU, Președintele Consiliului de Miniștri, General David Popescu Ministrul Internelor, Petre Logadi Subsecretar de Stat pe lângă Departamentul Internelor, Petre Nemoianu Subsecretar de Stat la Ministerul Agriculturii și Domeniilor, Petre Modolea secretar general al Ministerului Internelor	93
Durata cursurilor de notari va fi sporită dela 1 la 2 ani?	93
Amânarea examenului pentru ocuparea funcțiunii de notar.	93
JURISPRUDENȚĂ:	
Ioan Țărăngă: Dreptul de amestec al organului de tutelă în atribuțiunile organului tutelat	94
Noul abonați	96
RECENZIUINE:	
A R.: C. Atanaslu și, Dr. Dion Moldovan: Jurisprudența Curților Ad- ministrative	96
George Costi: Exproprierea pentru cauză de utilitate publică în România Serviciul Gazetelor	97

ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ

REVISTĂ LUNARĂ

ANUL XX.

ORGANUL ASOCIAȚIEI NOTARILOR COMUNALI DIN ROMÂNIA

Persoană juridică recunoscută prin sentința Trib. de Ilfov, S. 2-a Nr. dos. 3709—939 din 6 Iulie 1934.

Inscrisă în Reg. publicațiilor periodice la Trib. Timiș-Torontal S. III-a Com. sub Nr. 21/938, Dos. Nr. 911/938. Ord. prez. 5124/938.

Director: GH. MILENCOVICI, notar, Președintele A. N. C. R.

Redactori: N. GIURGIU, I. E. ISACU, D. ISAIU, notari.

Redacția: Vizejdia, pl. Comloș, jud. Timiș-Torontal. ::—:: Administrația: Timșoara I, Str. E. Ungurianu Nr. 7.

Manuscrisele primite și nepublicate nu se înapoiază.

Domnii colaboratori ai Revistei sunt rugați a scrie citeț, dacă e posibil cu mașina pe o singură pagină a filei de hârtie.

Recenziunile bibliografice publicate în corpul revistei sunt gratuite.

CONDIȚIUNILE DE ABONARE:

Abonamentele se fac numai pentru un an întreg, cu începere dela 1 Ianuarie. Pentru abonamentele făcute mai târziu, se trimit numerele din urmă.

PREȚUL ABONAMENTULUI ESTE:

Pentru funcționari și comunele rurale . . . 300 Lei anual
Pentru orașe, județe și ținuturi 1000 „ „

Abonamentele revistei se vor trimite la adresa:
Nicolae Novacovici, casier al revistei:
Bănia, pl. Bozovici, jud. Caraș.

Taxele de membru și subvențiunile pentru „Căminul Notarilor“ se vor trimite la adresa: Ioan Hajdău, casier central al A. N. C. R., Oradea, Prefectura jud. Bihor.

Biroul Central al Asociației: București I, Str. Aristide Briand (f.R egală) Nr. 20, et. I, Telefon 4-82-56.

Adresa președintelui Asociației Notarilor Comunali din România este: Gh. Milencovici, notar Vizejdia pl. Comloș, (jud. Timiș-Torontal).

În București, la adresa biroului Central al Asoc. de mai sus.

Administrația Română

Organul Asociației Notarilor Comunali din România

Director: GH. MILENCOVICI, notar, Președintele A. N. C. R.

Redactori: N. GIURGIU, I. E. ISACU, D. ISAIU, notari.

Redacția:

Vizejdia, pl. Comloș, jud. Timiș-Torontal

|| APARE LUNAR ||

Administrația:

Timișoara I. Str. E. Ungureanu Nr. 7

Două decenii

Douăzeci de ani s'au împlinit azi, decând Asociația Notarilor și-a întemeiat organul său de afirmare, revista „Administrația Română”, care timp de două decenii a fost oglinda preocupărilor și nizuințelor notarilor comunali.

Profesiunea de notar nu este o slujbă ci o misiune. Notarul este factorul ridicării satelor prin administrație, iar cuvântul „administrație” înseamnă ordine, gospodărie și civilizație. El trebuie să fie conștient de misiunea înaltă ce îndeplinește la temelia acestui binecuvântat pământ românesc.

Menirea unei reviste scrise de notari sau pentru notari este aceea de a ține vecinic treaz sentimentul de datorie, de jertfă pentru țară, căci fără entuziasmul creator, administrația devine o birocrație stearpă, un oțiciu de înregistrare.

În noul ritm de viață românească inau-

gurat prin Constituția din 1938, notarii trebuie să fie pionii administrației creatoare. Ei trebuie să fie demni de misiunea lor patriotică acolo la sate, unde, din îndemnul M. Sale Regelui a pornit o ofensivă de muncă națională.

Iau parte din toată inima la praznicul Revistei „Administrația Română”, întâi pentru că, pe vremuri nu prea îndepărtate, am redactat timp de 4 ani această revistă și în al doilea rând deoarece ca profesor al Școlii de Notari sunt legat sufletește de tagma notarilor, iar ca membru al echipelor regale am putut constata cu ocazia anchetelor monografice întreprinse în satele noastre, ce mare rol îndeplinește notarul în munca pentru consolidarea țării.

Urez revistei „Administrația Română” mulți și rodnici ani de propășire.

Dr. Emil Botiș.

Ridicarea satelor.

Legea pentru înființarea Serviciului Social și rostul „Astrei” în aplicarea acestei legi

I. Pentru a se ajunge la promulgarea Legii pentru înființarea serviciului social, au trebuit cinci ani de permanente eforturi ale Echipelor Regale studențești, cinci ani în care savantul sociolog D. Pro-

fesor Dimitrie Gusti, președintele Serviciului Social a muncit din răsuperi la Inaltele indemnuri, dorinți și planuri ale Majestății Sale Regelui Carol al II-lea pentru ridicarea satului și a țaranului român.

Legea Serviciului Social are la temelie sa opera sistematică, opera serioasă a tineretului nostru, strâns în hărnicia Echipei Regale Studentești.

II. Pe această solidă temelie, se vor înălța în toate satele, cămine culturale, care vor fi centre vitale, unde se vor plămădi nouile forme de viață ale țărănimii.

Legea Serviciului Social nu inventează o realitate socială românească nouă, ci preconizează descoperirea nevoilor satului, pentru a le satisface, apoi, integral, deoarece țara legală trebuie să se clădească pe țara reală și nu dimpotrivă, cum se pare că se credea până acum. Ea s'a născut din iubirea nețărmurită a Suveranului nostru, care a spus primelor echipe regale studentești: „Când veți ajunge acolo, duceți satelor acestora toată dragostea mea și tot sufletul meu”.

Tinerii absolvenți ai universităților și ai școlilor superioare vor face un stagiu de maximum un an, în cadrele Serviciului Social, la sate, vor activa pe lângă Căminele Culturale, iar activitatea lor se va îndrepta în 3 domenii: 1. Domeniul sanitar, prin construcții de dispensare model, farmacii rurale, băi populare, maternități etc. 2. Domeniul cultural prin construcții de ateliere de țesătorie, săli de festivități, radio, etc. 3. Domeniul conomic: prin construirea de brutării, măcelării, cooperative, bănci populare, muzeu, școli țărănești, etc. etc.

Serviciul Social este o instituție autonomă și are de scop: a) a pregăti și conduce tineretul de ambe sexe, absolvenții de toate categoriile de școli în munca de reorganizare a satelor, înțeleasă ca o obligațiune cetățenească și națională; b) a crea, ca organ de execuție al său Căminul cultural, cu menirea de a conduce viața satului, prin conlucrarea locuitorilor în interesul obștesc și prin coordonarea și unificarea activității depuse în sat de autorități și de inițiative particulare; c) a organiza și conduce opera de cunoaștere a țării, prin cercetări demografice, care vor forma temelie lucrărilor Serviciului Social; d) a organiza școli pentru educarea sătenilor și orășenilor în vederea activității Căminelor culturale și școli pentru pregătirea tinerilor chemați la serviciul social.

Conducerea și administrarea Serviciului Social este încredințată unui consiliu superior de îndrumare, format din înaltul Guvern sub președinția M. S. Regelui, și a unui comitet permanent.

Serviciul Social se execută prin Căminele culturale. În acest scop trebuie să ia ființă în fiecare comună un cămin cultural, iar la orașe cămine culturale orășenești. Căminul cultural este o unitate de lucru, alcatuită și condusă de localnici, săteni, intelectuali și fii ai satului, plecați din sat. Scopul căminului este de a ajuta, întări și adânci acțiunea Bisericii, a Școlii și a autorităților de Stat. Va

conduce și unifica toate activitățile desfășurate în sat de organele de Stat și sociale prin dezvoltarea culturii, sănătății, a culturii muncii, a culturii minții, a sufletului și de educația națională, pe toate țărmurile vieții obștești

Căminul Cultural este persoană juridică, el este condus de un sfat cultural, cu un președinte ales și un director numit. Directorul Căminului face parte de drept din căminul cultural. Un statut, un regulament precum și instrucțiunile speciale vor arăta chipul cum se organizează și administrează Căminul Cultural.

Conform art. 11 din Legea Serviciului Social „Preoții, membrii corpului didactic, funcționarii administrativi precum și orice profesioniști salariați de Stat, ținut, județ sau comună, sunt obligați să-și încadreze activitatea de muncă obștească în Căminul Cultural. Ceice se sustrag acestei obligații vor fi supuși la sancțiuni disciplinare, la cererea serviciului social, către șefii autorităților respective. În fiecare an se vor trimite autorităților respective pentru statele de serviciu, fișele de activitate ale funcționarilor de Stat, ținut, județ și comune, care au lucrat în cadrul căminelor culturale.

Ministerele și autoritățile Ținutului, județelor și comunale, vor da întâietate la numire și înaintare persoanelor care au lucrat în cadrul căminelor culturale.

Viitorul unei țări e cu atât mai asigurat, cu cât populația e mai sănătoasă, mai numeroasă și mai viguroasă. De acest principiu s'a sesizat asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român „Astra” din Transilvania, îndată după Unire, care este încredințată în prezent cu aplicarea legii serviciului social în 3 ținuturi: Someș, Mureș și Timiș.

Ofensiva sanitară dusă cu atâta perseveranță în vara trecută de Ministerul Sănătății e preocuparea deosebită a Statului, de rănilor semnalate mai întâi de „Astra” în corpul țaranului. „Astra” a semnalat problema depopulării în anumite ținuturi românești, prin scăderea artificială a natalității sau prin mortalitatea infantilă pricinuită de degenerarea tineretului prin așa numitele căsătorii „de probă” la o vârstă prematură.

În prezent toată lumea românească își dă perfect seama, că este mult de făcut în România pentru sănătatea și bună starea țaranului, pentru combaterea mortalității infantile, pentru combaterea concubinajului, pt. combaterea limitării natalității din unele ținuturi și pentru recăștigarea elementelor pierdute în parte prin desnaționalizare.

Sănătatea trupei și sufletească, buna stare reală a națiunii, sistematizarea și obligativitatea muncii și restabilirea autorității și a disciplinei, trebuia să ne fie nouă drept lozincă, îndată după înfăptuirea celor mai mari reforme: agrară și electorală.

Astra dorește refacerea solidarității naționale printr'o conștiință românească, atât de vie, încât în cadrele ei să se poată aduna din nou toată suflarea românească, așa de divizată în prezent.

Astra are o deosebită grijă de sănătatea tru-pească și sufletească a poporului, cu sfaturi și îndrumări igienice, înființarea pretutîndeni de coruri și trupe teatrale, continuarea și intensificarea scoalelor țărănești, înzestrarea căminelor culturale, înmulțirea și augmentarea bibliotecilor populare, continuarea și sporirea actualelor publicații ale Astrei și ale secțiilor ei, adunarea și păstrarea printr'un film sonor a cântecelor și melodiilor de dans popular, ce se pierd mereu, păstrarea și încetățenirea pretutîndeni a portului național, adunarea materialului istoric documentar, problema Banatului și a Secuimii, cursuri și șezători pentru meseriașii și industriașii români, echipe de teatru și coruri țărănești, redactarea publicațiilor: Buletinul Eugenic și Biopolitic și marea revistă publicată în limba franceză: Revue de Transsylvanie, în care se combat științific argumentele revizionismului maghiar și revista de cultură generală „Gând Românesc”.

Țărănimea noastră deși tradiționalistă e destul de inteligentă pentru a nu vedea folosul propriu ce-l poate avea din această nouă îndrumare. Prin reforma agrară situația materială a țăranilor s'a îmbunătățit. Statul trebuie să vină în ajutor mai ales cu realizări, care să facă tot mai rentabilă munca

țaranului, sporindu-i venitele. Căminul Cultural prevăzut în legea pentru înființarea serviciului social trebuie să fie înfrățit în fiecare sat cu o cooperativă de valorizare a produselor țărănești și cu una de desfacere a celor orășanești. Ajungând la un profit mai însemnat al muncii sale și apărat de exploatarea celor ce desfac la sate produsele dela oraș, sunt convins, că țaranii noștri, având din ce cheltui mai mult și pentru hrana și sănătatea lor, ar primi și ar pune în practică sfaturile ce le vor primi prin căminul cultural, mai ușor și cu mai multă convingere. Un element de o importanță covârșitoare pentru regenerarea națiunii îl formează oamenii bine pregătiți și însuflețiți, în alegerea timpului mai potrivit pentru luarea contactului cu țăranii în unificarea acestei munci la sate. În tot ce se realizează temeinic la sat, ca inovație trebuie muncă, răbdare, stăruință și continuitate de acțiune, și fiți încredințați că în chipul acesta cuvintele M. S. Regelui Carol al II-lea se împlinesc întocmai. Toată dragostea și tot sufletul marelui nostru suveran este în mijlocul satelor concretizată printr'o impresionantă activitate de ridicarea și promovarea țărănimii

În prezent legea serviciului social este suspendată, dar „Astra” își continuă activitatea în desțelenirea ogorului cultural, prin căminele culturale.

DIMITRIE ISAIU, notar,
membru Cons. de Adm. A. N. C. R.
Săniob-Bihor.

Profesionale.

Rolul și importanța Consiliului Superior administrativ.

Decretul lege pentru organizarea Consiliului administrativ.

În Monitorul Oficial din 25 Aprilie 1940 s'a publicat următorul decret lege pentru organizarea Consiliului Administrativ:

Art. 1. — Pe lângă Ministerul Internelor se înființează „Consiliul Administrativ”, având un „Oficiu de studii, documentare și statistice”.

A t r i b u Ț i u n i

Art. 2. — Consiliul administrativ are următoarele atribuțiuni:

a) Avizează asupra tuturor problemelor ce-i sunt supuse de minist'ru;

b) Urmărește aplicarea legilor administrative și semnalează ministrului toate dificultățile ivite propunând măsuri;

c) Elaborarea proiectului de legi și regu'amente cu care este însărcinat de ministru sau pe acela ce ar socoti necesar să le propună;

d) Avizează asupra tuturor proiectelor de regulamente pentru care legea cere aprobarea ministrului;

e) Propune norme generale de sistematizare a activității organelor de administrație locală și de organizare și raționalizare a serviciilor dependente de ele;

f) Propune măsurile necesare pentru conducerea activității tuturor organelor administrative, a programelor de lucrări și raționalizarea mijloacelor de îndeplinire;

g) Avizează, la cererea ministrului, asupra constituirii de asociații a unităților locale;

h) Avizează asupra directivelor ce trebuiesc date învățământului administrativ și polițienesc, a normelor de organizare și funcționare, precum și asupra programelor;

i) Îndrumază, supraveghează și controlează activitatea Oficiului de studii, documentare și statistică.

Toate avizele și propunerile au caracter consultativ.

O r g a n i z a r e a

Art. 3. — Consiliul administrativ este format din șapte membri, numiți pe termen de șase ani, prin înalt decret regal, după propunerea ministrului internelor, dintre specialiști în problemele administrative sau tehnice în legătură cu administrația.

Art. 4. — Consiliul administrativ este prezidat de unul din membrii săi, desemnat de ministru.

Ori de câte ori ministrul internelor, sau în lipsa sa un subsecretar de Stat, va lua parte la şedinţă, le va prezida.

Art. 5. — Pe lângă membrii numiţi, fac parte de drept din consiliu — cu vot consultativ — în virtutea însărcinării ce deţin, directorii administraţiei de Stat şi administraţiei locale.

Art. 6. — Membrii Consiliului Administrativ vor fi retribuiţi cu o indemnizaţie lunară, fixată prin deciziunea ministrului internelor, care se va plăti independent de orice alte retribuţii primite dela Stat, Ținut sau comună, prin derogare dela art. 1 din legea asupra prohibirii cumulului în funcţiunile publice din 17 August 1934.

Art. 7. — Pe lângă Consiliul Administrativ va funcţiona un Oficiu de studii, documentare şi statistică.

El adună, studiază şi sistematizează materialul documentar şi informativ, întocmeşte evidenţele, statisticele şi memoriile necesare pentru informarea permanentă a Consiliului.

Oficiul de studii pregăteşte atât lucrările principale, cât şi anexele şi statisticile necesare Consiliului. El urmăreşte, adună şi studiază legislaţia generală — română şi străină — care are raporturi cu problemele sau legile administrative.

Art. 8. — Şeful acestui oficiu este numit prin Înalt Decret Regal, la propunerea ministrului interne or, dintre specialiştii, doctorii în ştiinţe juridice sau politico-economice.

El exercită supravegherea, controlul tehnic şi administrativ al birourilor şi funcţionarilor ce compun Oficiul.

Ține evidenţa problemelor, îndrumază şi urmăreşte efectuarea lucrărilor de cancelarie ale Oficiului.

Centralizează rezultatele şi comunică hotărârile Consiliului serviciilor interesate, urmărind executarea lor.

La parte ca secretar la şedinţele Consiliului, contrasemnând, procesele-verbale, de şedinţă.

Art. 9. — Personalul Oficiului de studii, documentare şi statistică, se compune din :

I. Personal de specialitate.

II. Funcţionari administrativi.

Personalul de specialitate se compune dintr'un număr de cel mult 12 referenţi, numiţi prin decizie ministerială, dintre Doctorii în ştiinţe juridice sau politico-economice.

Vor fi preferaţi acei cu lucrări în specialitatea administrativă.

Posturile de referenţi se pot completa şi prin transferări din Administraţia de Stat sau locală, dintre funcţionarii cei mai bine calificaţi şi care întrunesc condiţiunile de studii sus arătate.

Art. 10. — Gradele şi clasele personalului de specialitate sunt următoarele :

Referent cl. II-a.

Referent cl. I-a.

Referent-şef cl. II-a.

Referent-şef cl. I-a.

Şeful Oficiului de studii, documentare şi statistică.

Referenţii şi şeful oficiului vor fi salarizaţi după normele ce se vor stabili prin decizie ministerială, luând de bază funcţiuni similare.

Art. 11. — Avansările referenţilor în grad şi clasă se face numai la alegere şi în condiţiunile statutului funcţionarilor publici.

Art. 12. — Toate drepturile, îndatoririle şi disciplinarea tuturor funcţionarilor Oficiului de studii, documentare, şi statistică, se reglementează conform statutului funcţionarilor publici.

Art. 13. — În caz de necesitate, posturile pentru funcţionarii administrativi se pot completa, prin detaşare, din serviciile centrale şi exterioare ale ministerului.

Personalul administrativ detaşat din administraţiile locale sau servicii speciale, păstrează gradul, salarizarea şi toate drepturile de care se bucură potrivit statutului instituţiei dela care au fost detaşaţi.

Art. 14. — Organizarea şi funcţionarea Oficiului de studii, documentare şi statistică, se va face prin decizie ministerială.

F u n c ţ i o n a r e a

Art. 15. — Consiliul se întruneşte, în mod regulat, cel puţin odată pe săptămână, la data ce se va fixa de preşedinte şi va debata problemele ce cad în atribuţiunile sale.

Totodată va lua cunoştinţă de lucrările întocmite de Oficiul de studii, va da îndrumările necesare asupra studiilor de care va avea nevoie pentru propunerile sau avizele asupra chestiunilor puse din oficiu.

Consiliul studiază şi dă avize, atât asupra problemelor puse în discuţie de consiliu sau trimise de ministru, cum şi asupra chestiunilor pregătite de Oficiul de studii.

După fiecare şedinţă a consiliului se încheie un proces-verbal, semnat de toţi membrii prezenţi, în care se arată problemele discutate, avizele date sau propunerile făcute, cum şi programul lucrărilor ce urmează a fi studiate mai departe de Oficiul de studii.

Art. 16. — În cazul când urmează a se pune în discuţie probleme urgente preşedintele va dispune de îndată convocarea consiliului administrativ.

Art. 17. — Consiliul, prin preşedintele său, poate invita să participe la lucrările sale — cu vot consultativ — pe reprezentanţii diferitelor autorităţi sau servicii competente, sau persoane de specialitate, care prin competenţa sau experienţa lor, sunt în măsură să contribuie la lămurirea sau efectuarea lucrărilor consiliului.

Art. 18. — Preşedintele consiliului administrativ poate să desemneze dintre membrii săi, raportori, care vor fi însărcinaţi să studieze şi să refere în anumite probleme.

Art. 19. — Consiliul lucrează valabil cu cel puțin patru membri numiți.

Hotărârile se iau cu majoritatea celor prezenți.

În caz de paritate, votul președintelui decide.

Avizele se dau motivat.

Membrii, care sunt în desacord cu avizul majorității, vor motiva chiar în aviz, opiniile lor separate.

Art. 20. — Absențele dela ședințe trebuiesc să fie motivate și luate în considerare de președintele consiliului.

În caz de lipsă repetată, nejustificată ministrul poate propune înlocuirea membrului din consiliu, pentru lipsă de activitate.

Art. 21. — Direcțiunile ministerului pot cere Oficiului — cu aprobarea ministrului — să întocmească anumite studii, evidențe sau statistici necesare aplicării diferitelor măsuri decurgând din legislația administrativă, cum și redactarea de rapoarte generale sau memorii privind diferite probleme ce interesează viața administrativă.

Art. 22. — Serviciile centrale și exterioare ale ministerului, cum și administrațiile locale, sunt obligate, la cererea oficiului, să-i furnizeze toate datele necesare și vor îngriji să se comunice și deciziile în legătură cu atribuțiile consiliului.

Dispozițiuni finale și transitorii

Art. 23. — La înființarea Consiliului administrativ și al Oficiului de studii, ministrul internelor va putea numi pe referent — direct în orice grad și clasă, — ținând seamă de titlurile academice și pregătirea candidaților.

Perioada necesară înființării și organizării Consiliului administrativ și Oficiului de studii, este socotită timp de trei luni dela punerea în aplicare a prezentei legi.

Art. 24. — Toate dispozițiunile din legi și regulamente contrare legii de față se abrogă.

Rolul și importanța **Consiliului Superior Administrativ** în cadrul operei de descentralizare administrativă.

Strictea aplicare a legilor, justă și invariabilă interpretare a dispozițiilor acestora precum și respectarea lor în spiritul unei continuități care să poată forma indicațiunea certă asupra rezultatelor prevăzute de legiuitor, reprezintă concepția superioară pe care un conducător — prin realizarea ei — poate ajunge la cele mai bune rezultate în sectorul de activitate care i-a fost încredințat.

Adânc pătruns de acest principiu și cunoscător al organismului de Stat în variatele lui sectoare, d. Mihail Ghelmegeanu, titularul departamentului Internelor a înțeles — dela început — rolul covârșitor pe care-l are spiritul de continuitate, de tradiție și de permanență atât în materie de funcționarea instituțiilor create prin legea administrativă din 1938 cât și în ce privește coordonarea și justa interpretare a dispozițiilor legilor referitoare la administrația de Stat.

Descentralizarea administrației de Stat și desconcentrarea serviciilor, reprezintă în viața administrativă, așezată pe noi baze, un progres menit să aducă mari prefaceri în cadrul administrațiilor locale.

Pentru o riguroasă realizare a acestui program, d. ministru Ghelmegeanu a înțeles să înzestreze administrația de Stat cu un organ tehnic superior, a cărui activitate să fie o garanție pentru buna aplicare a intențiilor legiuitorului.

Consiliul superior administrativ, înființat prin legea din 25 Aprilie 1940, reprezintă organul tehnic care să creeze unitatea de interpretare și doctrină pe baza cărora să se desvolte organizarea administrației noastre.

Ca organ de specialitate la îndemâna ministrului de Interne, acesta este chemat să supravegheze aplicarea tuturor legilor care au atins cu administrația sau cu organele desconcentrate ale serviciilor centrale și de a semnala toate problemele administrative care cer o soluționare în spiritul dezvoltării armonioase a gospodăriei satelor și a orașelor.

În cadrul acestor preocupări, d. Ministru de Interne a supus înaltei semnături a M. S. Regelui decretul de numire, pe termen de 6 ani, a d-lor Profesori Universitari: Paul Negulescu, Anibal Teodorescu, Const. Rarincescu, George Alexianu, Vintilă Dongoroz. I. V. Gruia și I. G. Vântu, ca membri în consiliul superior administrativ.

Personalitatea și competența membrilor acestui for superior administrativ, sunt o garanție că opera realizată de d. ministru Ghelmegeanu va avea cele mai fericite rezultate în aplicarea pe teren a ansamblului de legiuri cari guvernează astăzi organizarea administrațiilor locale pe baza principiului descentralizării.

Instalarea Consiliului Superior Administrativ.

„Organizarea completă a Statului modern nu mai permite unui conducător de a se lipsi de cuvântul științei“. —

A spus d. Ministru Mihail Ghelmegeanu.

„Principalul rol al executivului este să mențină ordinea publică pe care legiuitorul o garantează și pe care executivul o proteje, împiedicând orice turburare“. —

A răspuns d. Prof. Paul P. Negulescu.

Solemnitatea dela Ministerul de Interne.

În cadrul unei deosebite solemnități s'a făcut la 31 Mai a. c., după amiază la Ministerul de Interne instalarea Consiliului Superior Administrativ în prezența d-lui Mihail Ghelmegeanu, ministrul Internelor, Gh. Vântu și Horia Grigorescu subsecretari de Stat și Th. Marinescu secretarul general al Departamentului.

La această solemnitate au fost de față domnii: prof. Paul Negulescu, prof. Anibal Teodorescu, prof. Const. Rarincescu, prof. Vintilă Dongoroz, prof. George Alexianu, rezident regal al ținutului Bucegi, prof. Ionel Vântu, I. Reus președintele Curții Administrative locale, av. Ion Constantinescu, director de cabinet al d-lui ministru de interne, Eugen Christescu și Const. Spirescu directori în minister, Cornel Rudescu directorul Oficiului de Studii, Documentare și Statistică al Consiliului Superior Administrativ, I. F. Begnescu și Ștefan Buiuc șefi de cabinet.

Cuvântarea d-lui ministru Mihail Ghelmegeanu.

Domnilor, am o deosebită plăcere de a vă saluta în mijlocul nostru, a celor dela Interne.

Sunteți la dv. acasă. Prezența dv. este firească, prin disciplina pe care o profesăți la catedră, prin participarea la lucrările legilor de organizare administrativă și prin rolul pe care unii îl aveți în administrația publică, sau îl veți avea.

Venirea dv. aici este și necesară.

Reprezentați Facultatea. Știința nu trebuie să fie străină de viață. Viața în organizarea Statului nu trebuie să fie străină de principiile științei. Mai ales într'o organizare de Stat modern rațional concepută și raționalizată aplicată.

Consiliul Administrativ, ca organ de consultare și de propuneri în marile probleme ale administrației locale, este deosebit de folositor.

Prin diferitele modificări ale legilor administrative și a organizării Curților Administrative, ministerul fusese lipsit de existența unui organ consultativ.

Cu ajutorul dv. munca noastră zilnică se va încadra și pe linia unei doctrine și a unei tradiții.

Nu înțeleg prin doctrină o concepție pur teoretică, ci o concepție de ansamblu asupra vieții locale românești și a organizării noastre administrative.

Nu înțeleg prin tradiție o imobilitate în rutină, ci continuitatea în eforturile de perfecțiune continuă, prin care se aruncă puntea între ziua de azi și ziua de mâine.

Sunteți menși a fi deci depozitarii concepției și continuității absolut necesare pentru ca administrația noastră locală să poată da aceia ce se așteaptă dela ea și să contribuie la dezvoltarea energiilor din toate ținuturile Țării.

Au fost poate unii care n'au înțeles dela început necesitatea Consiliului Administrativ. Poate au socotit că cel mai nimerit mijloc de a nu rezolva o problemă, este de a o încredința unui Consiliu sau unei Comisii.

Prezența dv. ca somități ai științei administrative, care este ramura poate cea mai românească a dreptului nostru, constituie cea mai bună garanție pentru înlăturarea unei temeri ca aceasta.

Organizarea complexă a Statului modern nu mai permite unui conducător de a se lipsi de cuvântul științei. Iar acest cuvânt trebuie să fie degajat de povara problemelor zilnice pe cari un ministru trebuie să le rezolve.

Pentruca munca dv. să aibă un randament cât mai mare și un ritm viu care este necesar la ministerul de Interne, aveți un instrument de lucru în Oficiul de Studii, Documentare și Statistică care funcționează pe lângă consiliu și care va fi dv. un auxiliar prețios, alături de întreaga administrație centrală. Legea administrativă în vigoare rămâne. Cadrul și principiile ei de bază vor fi păstrate. În acest cuprins rămâne însă o serie întreagă de probleme, cari trebuiesc adâncite și puse la punct.

Ele interesează foarte de aproape bunul mers al administrației și dezvoltarea vieții noastre locale, care este temelia organizării în Stat.

În acest scop veți avea de studiat în primul rând:

- simplificarea administrației;
- organizarea pregătirii profesionale a elementelor din administrația locală;
- organizarea sistemului de constatare și percepere a impozitelor cuvenite ținuturilor și comunelor;
- alcătuirea unei legi unitare de contabilitate în administrația locală;
- instituirea controlului financiar și tehnic al unităților administrative;
- delegarea de atribuțiuni Rezidenților Regali și rolul prefecților;
- elaborarea unui cod de procedură administrativă pentru toate autoritățile cari lucrează cu administrația locală și o serie întreagă de alte probleme pe cari vi le voi supune în raport cu urgența lor.

Vă urez activitate rodnică.

Răspunsul d-lui profesor Paul Negulescu.

Domnul profesor Paul Negulescu în numele d-nilor consilieri numiți prin Înaltul Decret Regal în Consiliul Superior Administrativ a răspuns d-lui ministru Ghelmegeanu spunând următoarele:

Să-mi permiteți mie ca cel mai bătrân dintre membrii acestui Consiliu care am avut ca elevi la Universitate dacă nu pe toți, dar pe cei mai mulți dintre dv., să spun câteva cuvinte ca răspuns frumoasei cuvântări a dv., domnule ministru.

Constituția din 1938 schimbând structura Statului și transformând Statul liberat, individualist în Stat comunitar, solidarist, autoritar, este necesar ca întreaga organizare a Statu'ui să fie modificată.

În toate țările, administrațiunea joacă un rol considerabil. Într-o țară democratică ca Franța, distinsul președinte al Consiliului de Stat Chardon, a publicat celebra sa carte „Le pouvoir administratif” arătând că administrațiunea este a 4-a putere, căci ea conduce în realitate Statul, oamenii politici imprimând numai anumite directive, dar încolo imensul aparat administrativ are un rol covârșitor în viața Țării prin contactul de tot momentul ce îl are cu cetățenii.

Din această cauză se zice că administrațiunea formează osatura Statului.

Într'un Stat, în care concepțiunea solidaristă domină, rolul administrației este și mai important decât în Statul liberal, căci ea trebuie în tot momentul să examineze și să supravegheze activitățile individuale ca să nu fie periculoase pentru interesul general.

Dar, pentru că arbitrarul să fie înlăturat, trebuie ca toate aceste multiple activități administrative să fie reglementate, trebuie pe de altă parte ca să se facă o educațiune profesională complectă pentru acei care voesc să se destine acestei frumoase carieri administrative.

Majestatea Sa Regele în discursul ce a pronunțat la Institutul Regal de Științe Administrative la 24 Ianuarie 1931 spunea:

„Institutul are menirea de a crea o nouă mentalitate administrativă, iar prin școala ce ați creiat trebuie să pregătiți elementele noului nu numai din punct de vedere tehnic dar și sufletește și să înlocuiți mentalitatea de astăzi uneori politicianistă cu o nouă mentalitate că funcționarul este la dispoziția publicului și trebuie să-l servească.

Indreptarea nu stă în modificarea legilor, ci în aplicarea rațională a acestor legi făcute cu cinste și cu cap de cei cari sunt chemați.

Un principiu oricât de bun, dar prost aplicat poate să aducă ruina Țării, dar o lege mai imperfectă, dar bine aplicată, poate să aducă cea mai sănătoasă îndrumare în folosul țării“.

În viața administrativă rolul ministerului de Interne este considerabil. În adevăr principalul rol al Executivului este să mențină ordinea publică adică starea de fapt materială și exterioară pe care legiuitorul o garan-

tează și pe care Executivul o protejează și o menține împiedicând orice turburare și s'ar putea aduce și folosind spre acest scop constrângerea.

În conținutul noțiunii de ordine publică intră noțiunile de liniște publică, de siguranța persoanelor și a bunurilor, de salubritate publică, de edilitate, etc., adică tot ceea ce contribuie la menținerea și dezvoltarea colectivității. Prin imensul aparat administrativ de care dispune guvernul exercită acțiunea sa asupra întregului teritoriu.

Dintre toate ministerele desigur că ministerul de Interne are rolul cel mai important.

Grație aparatului polițienesc, al forței publice de care dispune, el trebuie să mențină liniștea publică, siguranța persoanelor și a bunurilor, iar grație faptului că viața locală este pusă sub direcțiunea și controlul său, el trebuie să facă posibilă dezvoltarea acestei vieți locale așa de interesantă pentru societate.

Dar în această activitate administrativă așa de imensă este nevoie de colaborare. Nu se poate concepe ca conducătorul să examineze singur problemele, să cerceteze valoarea soluțiilor și să ia în mod rapid măsurile potrivite. Administrațiunea este tehnică, necesitează numeroase cunoștințe pentru a se ajunge la cele mai bune rezultate, iar pe de altă parte ea trebuie să fie legalistă, adică în raporturile dintre administrație și cetățeni trebuie să domine un spirit legalist înlăturându-se arbitrajul.

Aceste idei au stat la baza organizării Institutului Regal de Științe Administrative.

La 1925 președintele Institutului, Principele Moștenitor Carol a accentuat în discursul ținut la inaugurarea Institutului această necesitate de o perfecționare a administrațiunii. Și dv. domnule ministru sunteți pătrunși de această necesitate de perfecționare a administrațiunii.

În aceeași ordine de idei intră și creațiunea Consiliului.

Citind art. 2 din legea pentru organizarea Consiliului Administrativ dela 25 Aprilie 1940 unde se arată atribuțiunile Consiliului, se poate vedea rolul foarte mare al acestui Consiliu chemat să ajute pe miniștri în opera considerabilă pe care el o face. Sarcina ce se dă Consiliului de a urmări aplicarea legilor administrative și de a semnala ministerului dificultățile ivite, propunând măsurile potrivite este de o importanță considerabilă. Deasemenea sistematizarea activității organelor de administrațiune locală și de organizare și raționalizare a serviciilor dependente de ele.

Dar o măsură de o importanță cu totul desbită este cea cuprinsă sub litera H în care se arată că acest Consiliu avizează asupra directivelor ce trebuiesc asupra învățământului administrativ și polițienesc, a normelor de organizare și funcționare precum și asupra programelor.

Este straniu unde constat că Statul care are sute de mii de funcționari nu s'a gândit deloc să creieze

școli pentru acești funcționari, unde să li se dea o anumită pregătire potrivită cu natura serviciului.

El a creiat școli cu caracter practic ca școli de comerț, de meserii, dar nu pentru administrație. Institutul Regal de Științe Administrative al României urmând în această direcțiune imboldul Majestății Sale Regelui a căutat să facă ceva însă cu mijloace reduse.

Germanii au organizat așa zisele *Verhaltens Akademie* unde cei doritori de a intra în funcțiunile administrative își pot complecta pregătirea.

Iată pentru ce domnule ministru, toți acei care sunt preocupați de găsirea mijloacelor pentru perfecționarea administrației vă sunt recunoscători pentru această reformă, care sper că va aduce excelente rezultate.

Și, domnule ministru țin să relevez că pentru prima dată s'a format un Consiliu în care nimeni nu poate să găsească că un singur membru a fost numit pe alte considerațiuni decât cele obiective.

Toți sunt tehnicieni și recunoscuți.

Deasemenea țin să vă mulțumesc, domnule ministru, pentru marea cinste ce ați făcut Institutului Regal de Științe Administrative numind pe toți membrii Consiliului dintre membrii Institutului.

Consiliul Administrativ are nevoie pentru a putea

realiza diversele activități cu care este însărcinat de un personal capabil care să ajute pe membrii în facerea diverselor studii și mai ales în ce privește documentarea.

Alături de acestui Oficiu de Studii, documentare și statistică, necesită aceeași grijă din partea dv. doritori de a creia o instituțiune de primul rang.

Ar fi nevoie, după părerea mea, să se numească și dintre cei mai destoinici funcționari administrativi și dintre tinerii doctori cari se preocupă cu problemele administrative, dar, cum legea nu admite cumulul, funcționarii ar putea fi detașați ca să facă serviciu la Consiliu. Este o considerabilă operă acea de documentare pentru care ei sunt destinați.

Domnule ministru, țin să vă aduc mulțumirile întregului Consiliu și ale mele personale, pentru importanta operă săvârșită.

*

Domnul ministru Ghelmegeanu a propus apoi — în asentimentul membrilor de față — ca președinția acestui for superior administrativ să fie încredințată d-lui profesor Paul P. Negulescu, iar organizarea și conducerea Oficiului de studii, documentare și statistică, d-lui Cornel Rudescu, prim-referent la Consiliul Superior Legislativ.

Festivitatea a luat sfârșit la ora 9 seara.

Rânduri pentru notarii comunali.

de Victor Em. Valeriu

Secretar general al Federației generale
a asociațiilor profesionale de salariați publici.

Un articol pentru revista notarilor comunali? Iată o cerere neașteptat formulată — cu ton domol — de către prietenul Milencovici într'una din ședințele Federației generale a asociațiilor profesionale de salariați publici.

Un articol . . . un articol de revistă . . . și încă un articol pentru o revistă care cade sub ochii atâtor vrednici și jertfelnici camarazi cum sunt notarii comunali, nu-i lucru ușor . . .

Hotărât, prietenul Milencovici, m-a pus la grea încercare.

Sunt — așa cum sunt mai toți slujitorii Statului — un purtător de condei. Nu însă un mânuitor al acestui instrument răspânditor de lumină.

Scrisul pentru alții, scrisul pentru cetitori, cere pe lângă cunoașterea și aplicare grijulie a regulilor nenumărate cari îl încorsătează, dăruire . . . talent, cum îi se spune dăruirii obișnuit.

Și dăruirea — precum se știe nu este o

chestie de carte și cu atât mai puțin de obișnuință.

Că și dăruirea se cere lucrată — cioplită — nici că încape vorbă. Dar asta-i cu totul altăceva.

Semnatarul rândurilor de față mărturisește că „Firea” nu l-a învrednicit cu dăruirea — atât de puțin prețuită — a scrisului. A scrisului cu miez. Că de celalalt scris, de scrisul pentru scris, nu ducem lipsă, slavă Domnului.

Așa dar, scris cu miez . . .

Și încă scris pentru risipirea celor nenumărate lipsuri cari chinuesc ființa slujitorului public.

Grea, nespus de grea sarcină, iubite cetitor.

Grea, pentru că mărturisirea întregă, brutală a adevărului, pierde din farmecul care trebuie să îmbrace neapărat scrisul. Fie chiar scrisul hărăzit problemelor „aride” cum sunt numite problemele funcționărești.

Statut? . . .

Dar ce spune „Statutul“ pentru marea mulțime a oamenilor? . . .

Ia, așa ceva, care statornicește reguli cu privire la numirea, înaintarea, salarizarea și disciplina celor cari s'au hotărît să-și închine viața administrației de Stat

Dar ce interes poate prezenta „Statutul“ pentru industriașul, negustorul, meșteșugarul, intelectualul sau muncitorul cu brațele?

Au dacă — mulțumită unui Statut — slujitorul chemat să îplinească, să slujească nevoilor de fiecare zi ale cetățenilor este ales cu grijă dintre cei mai vrednici, mai pregătiți și mai de omenie candidați se schimbă ceva în administrația de Stat? . . .

Cum? . . . Au nu este tot una dacă perceptorul — de o pildă — este cules din gloata unui club politic sau din grupa oamenilor cu pregătire anume pentru slujba publică?

— Ba bine că nu, își spune satisfăcut, în barbă, bietul contribuabil și trecu cu dispreț peste articolul de ziar care vorbește despre „Statut“, oprindu-și ochii plini de admirație pe reportagiul care descrie cu lux de amănunte peripecțiile cu adevărat „senzaționale“ cari au premers prinderii „monstrului care și-a părăduit părinții“.

Apăi ce să mai spunem despre problema salarizării . . .

— Auzi d-ta . . . „țara geme și ei (ei, suntem noi, funcționarii) cer mărirea salariilor?..

Ei nu, asta-i bună . . . mărirea salariilor pe vremea asta de bejanie? . . .

Și cetățeanul care plătește și așa destule dări, își întoarce cu silă fața dela cererile pe cari slujitorii Statului le adresează conducătorilor lor.

Că un „Statut“ care asigură slujbașului public stabilitatea și înaintarea regulată (dacă o merită) creiază acestuia o stare sufletească folositoare trebilor administrației de Stat, pare să nu intereseze pe omul după stradă.

El știe una și bună: slujbașul Statului veghează la aplicarea și respectarea legilor . . . și asta — să ne ierte Dumnezeu — nu prea intră în mintea sa.

Că un slujbaș bine plătit, devine un consumător serios, ajutând la ridicarea nivelului eco-

nomiei naționale, o crede cetățeanul, dar nu consimte să-si alăture voința lui, voinței noastre, pentru ridicarea puterii de cumpărare a salariilor publici.

Incât vezi, camarade cetitor al chinuitelor mele rânduri . . . nu-i chiar așa de ușoară treaba să-ți așterni gândurile pe hârtie.

Este aci vorba — cum am arătat mai sus — de o osebită dăruire, de o osebită pricepere.

Scrisul care nu convinge, nu este scris.

Au vorbit și alții — meșteșugari reputați ai condeiului — despre problemele noastre. Și au vorbit cu talent și competență în lungi articole de ziar.

Și — să mă ierte cel de sus — scrisul lor nu a fost măzgăleală. A fost scris cu temei. Sris cu cap . . .

Nu au fost însă înțeleși. Nu au fost înțeleși de marea masă a cetățenilor; nu au fost înțeleși de pătura conducătoare a țării și ce este mai prăbușitor de jalnic, nu au fost înțeleși nici chiar de noi. De noi, cei întâiu chemați să-i înțelegem.

Căci — un lucru este bine statornicit — dacă ar fi fost înțeleși, alta ar fi fost fața lucrurilor.

Hotărît, alta.

Datoriile nu ne-ar fi năpădit. Gospodăriile nu ne-ar fi fost sărace, precum ni sunt. Sanatoriile nu ar fi fost pline de ai noștrii. Femeile și copiii noștri nu near fi întâmpinat supti de vlagă în pragul casei cu dojană în priviri. Mândria nu ar fi trebuit să ne-o călcăm în picioare cerșind — pentru te miri ce — sprijinul stâlpului de club politic și nici celui în nevoie de serviciile noastre nu i-am fi dat a înțelege că așteptăm să „miște din urechi“.

Să nu ne ascundem după deget, că șade urât.

Să avem curajul de a recunoaște că am greșit cele mai adeseori. Că am greșit complet.

* * *

Iată însă că ceiace nu am înțeles noi; ceiace nu au înțeles conducătorii de până mai eri; ceiace nu a înțeles Nația în întregul ei, a înțeles

cârmaciul cel vrednic și luminat al neamului nostru Românesc: Majestatea Sa REGELE CAROL II.

El a pătruns cu mintea lui mare adâncul nenumăratelor noastre nevoi. Și tot el a dat svon că dreptatea ni se va face.

Și dreptatea a început să mijască și pentru noi.

Problemele funcționarilor publici stau în fruntea preocupărilor conducătorilor de azi ai țării.

Ele vor dobândi deslegare. Curândă deslegare.

Atârnă de noi să le merităm și mai ales să le îmbunătățim cu timpul.

Pentru această din urmă cerință: să le îmbunătățim, scrisul, oricât de viu, oricât de

dăruit, ori cât de mișcător de suflet ar fi, nu poate hotări.

Ceiace va asigura triumful deplin al cererilor noastre este numai **organizarea**.

Intărirea organizațiilor existente prin participarea noastră masivă și activă la viața lor.

Dacă minunea se va petrece, înseamnă că scrisul meu nu a căzut sub ochi acoperiți de întunec.

Inseamnă că scrisul meu este dăruit și că nevrednic de această dăruire sunt, de vreme ce m-am putut îndoi de aflarea ei în ființa mea răscolită de atâta vreme de bine pentru pătura salariaților publici cărui aparțin.

DIFERENȚELE DE SCUMPETE

De Ing. M. Burculeț
Casierul general al F. G. A. P. S. P.

Multe chestiuni de interes vital pentru funcționăria publică, sunt a fi luate în considerare și debătute, dar, din noianul lor să alegem una, care e foarte delicată și privită diferit după cum cei în cauză locuiesc la orașele mari, mijlocii, mici sau la țară.

Această problemă se referă, la diferențele de scumpete ce se plătesc funcționarilor publici din diferite orașe peste salariul de bază, problemă care de sigur e scumpă și notarilor din toată țara.

În adevăr funcționarii din orașele de categoria București, Constanța și Sinaia, au cerut și obținut un spor de scumpete mai mare ca acelor din Iași, Cernăuți, Cluj, Timișoara, Craiova etc. justificând această măsură prin plusul de scumpete mai mare ca în cele 3 dintăiu.

Cele de categoria II au obținut și ele un plus față de multe altele de categoria III, iar celor de la sate nu li s'a afectat nimic.

Astfel fiind situația, dacă eliminăm din discuție chestia chiriilor, care este plătită celor în drept separat de scumpete, mă întreb dacă e cazul ca scumpetea să se dea

mai mare la orașele mari, ori la cele ce sunt mai mici și la sate?

Mă rog, consumatorul din orașele mici e obligat să cumpere ce găsește, cu cât găsește, pe când cel din București poate să-și aleagă ce are nevoie și cu banii de care dispune.

Cel dela sate trebuie să se deplaseze neapărat la un oraș cât de mic să-și cumpere ce are nevoie, însă, ori nu găsește ce vrea, ori e prost și mai scump de douăori ca în orașele mari. Se obiectează că cei dela țară își pot face gospodărie, din care să-și procure cel puțin alimentele, care dacă nu pot fi considerate ca gratuite, în ori ce caz sunt incomparabil mai eftine ca cele ce le procură târgovețul.

Nu știu în ce măsură poate fi găsită întemeiată această afirmațiune, dar știu că nu e valabilă de cât pentru funcționarul care este localnic și cu avere alta decât salariul, căci presupunând că salariul trebuie să asigure hrana funcționarului și familiei sale, atunci numai din salar nu se poate întreține o gospodărie care să ieftenească alimentele strict necesare.

Funcționarul care trăește numai din salar la țară, cumpără dela săteni cu preț unitar mai mare decât ar cumpăra acelaș produs și dela același sătean când cumpărătura ar face-o la târg, căci la oraș omul vinde cu prețul pieții, iar acasă vinde cu cât vrea.

Cine trăește sau a trăit la țară, ca subsemnatul 12 ani își dă seama perfect de realitatea celor de mai sus, așa că acum când se pune problema fundamentală a salarizării n'ar mai trebui micșorate salariile celor dela

orașele mici și sate — mai ales accentuez la sate — ci numai 2 categorii de salarii, nu pentru ca azi ar fi indicat să se adopte, dacă unii susțin neapărat ca totuși ar fi cazul să se facă o diferențiere.

A cere, cum uni o fac, spor cel puțin la orașele mari, le-am răspuns totdeauna că aceasta trebuie dat pretutindeni și mai ales celor ce duc viața în mijlocul satelor fără confortul și traiul celor dela orașele mari.

CRUDA REALITATE

de Victor Alean.

Fără sublinieri sau vervă deosebită, într'un articol de factură modestă peste care obișnuit treci fără a-i da nici o importanță când răsfoiești revista, în fraza pe cât de simple pe atât de amare își varsă lacrimile desnașdejdi Dl. Ioan Drăguț, notar în Brezani—Fălciu.

E articolul „Omul, locul și prestigiul“ publicat în Nr. 1—4 Ianuarie—Aprilie 1940, pag. 5—6 al revistei Administrația Română.

„Eu, notar, mă duc la conferință și stau la masă cu un bors, pentrur-că n'am bani mai mulți, iar căruțașul care mă duce mănâncă două feluri“, e una din cele mai crude fraze, prin veracitatea-i caracteristică și realismu-i impresionant, din acest articol, pe lângă celelalte fraze pline și ele de suflul adevărului dureros.

Această frază cuprinde în sfera ei întreaga stare de umilință în care sunt ținuți factorii administrațiilor locale, dar mai ales acele elemente, cari reprezintă puterea centrală în comune, pe cari se bazează întreaga muncă reală și constructivă în administrațiile locale, cu varietatea nesfârșită a tuturor problemelor vieții rurale și cari sunt notarii.

În ea se reflectează întreg calvarul acestor modești, cinstiți, activi și devotați pioneri ai statului, pe cari se rezimă toate instituțiile acestuia prin grija cu care trebuie să reprezinte și privegheze în mediul rural asupra tuturor intereselor generale locale și speciale de stat, consacrandu-și toată capacitatea de muncă și întreaga lor ființă — ca unele bunuri ce nu le-ar aparține — intereselor statului.

Ducând o viață plină de lipsuri, stau în mediul rural alături de funcționari dintre cari foarte puțini au pregătire superioară lor, importanța și greutatea funcțiunii lor, cari însă sunt incomparabil mai bine salariați.

Li se ordonă și vorbește notarilor mereu de autoritate și prestigiu.

Nu se întreabă oare nimenea din cei ce ordonă și vorbesc, cum se poate menține autoritatea și prestigiul, flămând, cu haine rupte și cu familia în spectaculoasă sărăcie în fața satului.

Cum poate vorbi cu autoritate și menține prestigiul statului, reprezentantul acestuia la sate, când este tratat ca un paria.

Logica strânsă a faptelor ne arată că dacă puterea centrală nu are grija asigurării unui trai demn pentru reprezentanții ei, autoritatea și prestigiul acesteia devin identice cu înfățișarea reprezentanților săi dela sate.

Dacă puterea centrală își lasă primii pioneri în mizerie, ca obiecte ale zellemisirii caracudei satului, cu familiile avizate la ajutorul locuitorilor, nu poate aștepta dela ei o reprezentare autoritară și cu prestigiu.

Autoritatea și prestigiul nu se mențin din mila cetățenilor gata oricând a le infrunta.

Psihologia maselor conștiente de lipsa de presanță, independență și forță a autorității, le duce spre cele mai anarhice și nesăbuite acte și pretenziuni.

Și nu odată au înregistrat ziarele noastre astfel de mișcări.

Foarte multe probleme de stat de mare importanță depind de eficacitatea acțiunii autorităților administrative locale, a căror elemente — nedescurajate de umilință și mizerie — le-ar putea soluționa în cel mai fericit mod.

Una din aceste capitale probleme, elevate de războiul actual, este pericolul real pe care îl reprezintă pentru stat elementele sale desagregante, vânătorii în ape tulburi, cum și mai ales minoritarii.

În câteva părți ale țării avem mase compacte de minoritari. Aceștia, în mod clandestin, pot ușor organiza falmoasa „coloană a cincea“, care a adus căderea rapidă a multor țări.

Cine va executa supravegherea și măsurile discrete de siguranță preventivă contra acestor dezastuoase surprize? Jandarmeria rurală? Dar pe lângă alte cauze, uniforma singură este avertismentul cel mai sigur care pune în gardă cetățenii suspectați față de încercările și investigațiile jandarmilor.

Notarul, creierul administrației locale, ofițer de poliție judiciară, este cel mai indicat factor rural pentru acest serviciu de mare interes național.

Este știut doar că, ordinea internă se poate menține și dirija numai atunci când cetățenii au conștiința existenței mijloacelor legale pentru supraveghere continuă, pentru exercitarea puterii de constrângere, prevenire și represivă, prin autoritățile locale din imediata lor apropiere.

Dar cu funcționari loviți crud în existența lor și a familiilor lor, cu viața chinuită de lipsuri și miserie, șicanați continu de populația minoritară etern reclamatoare ca cel mai bun divertisment tactic în acoperirea acțiunilor lor subversive, siliți din aceste cauze a se limita la activitatea strict birocratică, pentru a corespunde slujbei și a nu pierde și această pâine oricât de amară ar fi ea, nu se pot executa aceste măsuri, deși ar fi foarte necesar ca siguranța internă a țării să fie organizată dela cea mai mică grupare gospodărească, dela cel mai îndepărtat colț de țară, până la întreg complexul organizației de stat, putându-se cu ajutorul lor evita multe surprize, acte și fapte, cari în trecut au știrbit atât de mult prestigiul țării.

Modul de soluționare a acestei probleme poate fi hotărâtor asupra viitorului țării. Atât timp însă cât vor exista notari persecutați la fiecare pas de gândul că, „vine iarna și copii nu au haine calde“, nu se vor putea dedica în întregime acestui important rol.

O altă problemă de mare importanță este cea a ridicării satelor noastre.

Majoritatea maselor românești zac în inerția conservatoare și lipsită de progres impusă de izolarea la care le-a determinat dominațiunile streine și vitregiile acelor vremuri. E timpul suprem să fie trezite din letargia trecutului. Trebuie să ținem pas cu vremurile prin fapte, pentru-că timpurile vorbelor pompoase, a conferințelor și a indemnurilor sarbede au trecut. Ridicarea poporului nostru la nivelul european de astăzi se impune în interesul menținerii noastre ca neam unitar. Acolo unde vom întâmpina rezistențe, să realizăm cu forța progresul necesar. Românului, binele trebuie să i-l faci cu sila, zice un vechi proverb, care trebuie aplicat fără cruțare.

În acest scop la sate se impun acțiuni complexe și convergente, în cari primii factori trebuie să fie reprezentanții vieții locale, a administrației.

Și în această problemă, notarii trebuie să treacă pe primul plan, ca singurele elemente capabile și putând a dispune realizarea efectivă a acestei mari acțiuni.

Dar mă întreb și eu: cum vor răspunde acestor imperative, cari la noi se impun acum mai mult ca oricând, când sunt lăsați în revoltătoare miserie, majoritatea lor?

S'a făcut armonizarea salariilor și trebuie să fie mulțumiți, — mi se va răspunde. —

Să facem un mic calcul. Din 4.000 lei salariul minimal notarului cl. II. în localități cu 100%, notarul va primi 80%, deci 3.200 lei. Din această sumă scăzând fondul de pensie și impozitele, va rămâne cu 2.600 lei, care reprezintă la vechiul salariu un spor de 30%, pe când viața s'a scumpit cu cel puțin 100% față de trecut.

Pentru funcționarii cu salarii mai mari s'a acordat un spor redus de 15—20—25%. Însă acest spor reprezintă lunar un plus de 2.000—5.000 lei, față de vechiul lor salariu.

Deci numai sporul lunar la salariu al acestor funcționari, este egal cu salariul mărit al notarului pe două luni.

Unde e echitatea? Unde e armonizarea?

Corpul didactic primar, încadrat între salariile de 4.000—6.000 lei, la țară cu 3.200—4.800 lei, păstrându-și gradațiile, 5 la număr, cu un spor de câte 25% la salariul inițial va ajunge la un salariu lunar de 7.200—10.800 lei după 25 ani de serviciu, până când tu notar, orice pregătire superioară ai avea, nu vei trece peste salariul de 4.400 lei lunar, deoarece ce nu te bucuri de nici o gradație, indiferent câți ani de serviciu ai sau ce ai realizat în cercul tău de activitate.

Nu vei putea cumpăra o carte de specialitate pentru a-ți dezvolta sfera cunoștințelor, nu vei putea lua contact cu intelectuali din alte părți pentru a-ți asimila metodele lor și a înfăptui lucruri bune în cercul tău de activitate, ba mai mult, nu vei putea ajunge în situația de a da educația cuvenită fiilor tăi.

În această situație cum vor putea obține autoritate și prestigiu funcționarii administrațiilor locale rurale, cum se vor putea intelectualiza cadrele acestora, cine și cu ce pregătire vor fi viitorii reflecțanți la posturile de notari???

Răspunsurile sunt greu de dat.

Prefer să propun câteva soluții.

a) Salariile maxime din Codul Funcționarilor Publici Carol al II-lea, prevăzute pentru notari să fie acordate acestora la cota lor maximă, adică pentru localități cu salarii de 100%, deoarece ce toți notarii activează la țară și pentru ei nu ar avea nici un sens categorisirea pe procentaj a localităților.

b) Să se acorde notarilor gradații după vechime, ca și corpului didactic primar.

Aceasta pentru a putea realiza ierarhia de merit după vechime în cadrele funcţiunii de notar.

Iar pentru a nu încărca prea mult bugetul statului cu aceste gradații, să fie obligate comunale a le vărsa Ministerului de Interne sau Finanțe, după un calcul și o repartitie dinainte stabilite urmând apoi a fi adăugate salariilor celor îndreptățiți.

Cunosc argumentul ce mi se va opune; comunele nu pot suporta astfel de sarcini.

Dar oare comunele cari nu pot plăti măcar o parte din întreținerea serviciilor de cari au nevoie, merită oare să aibă aceste servicii în mijlocul lor? nu ar fi mai salutar dacă ar fi obligate la asociere cu alte comune spre a întreține în comun serviciile de cari au nevoie în condiții mult mai bune și cu putere de acțiune mai mare și eficace decât până acum, cum sunt notariatele din Banat și Transilvania. Iar dacă eventual populația s'ar opune unei astfel

de asociații, să se oblige fiecare locuitor a contribui la sarcinile comunei cu o taxă proporțională averii și veniturilor sale, până la concurența sumei necesare întreținerii unor servicii bineorganizate în administrația lor comunală.

Nu-ți face iluzii Dle notar J. Drăguț, aceste sunt numai propunerile mele.

Realitatea e alta. Am arătat-o înaintea propunerilor. E crudă. Va trebui să luptați pentru a o schimba.

Datoria Asociației Dv. este de a-și înscrie în programul ei aceste revendicări drepte, a persevera continuu cu argumente serioase și documente, îndrăznind respectuos a solicita până și cele mai înalte bunăvoinți și cred că va veni vremea integrării notarilor în drepturile ce li se cuvîin după serviciile incontestabile ce le aduc țării.

Schimbările dela Ministerul de Interne:

Instalarea D-lui general David Popescu, noul Ministru de Interne și Petre Logadi, noul subsecretar de Stat.

La 5 Iulie 1940 orele 9 jumătate dimineața s'a făcut la ministerul de Interne, instalarea d-lui general David Popescu, noul titular al acestui departament și a d-lui avocat Petre Logadi, subsecretar de Stat, în prezența d-lor Mihail Ghelmegeanu, fostul ministru de Interne, Gheorghe Vântu și Horia Grigorescu, foști subsecretari de Stat ai acestui departament.

La solemnitate au mai fost de față d-nii: Gheorghe Alexianu, rezident regal al ținutului Bucegi, general de corp de armată I. B. nglu, comandantul Corpului de Jandarmi, general Gh. Litănu, directorul general al Siguranței generale a Statului, general Rodrig Modreanu, prefectul poliției Capitalei, Iulian Peter, secretar general al ținutului Bucegi, I. Remus, președintele Curții Superioare Administrative, precum și întreg personalul acestui departament în frunte cu directorii din minister.

D. MIHAIL GHELMERGEANU a prezentat pe d-nii general Popescu David, noul ministru de Interne și avocat Petre Logadi, noul subsecretar de Stat și a arătat personalitatea de ostaș și înaltă cultură a noului titular al departamentului.

Adresându-se apoi funcționarilor din minister, mulțumește în mod de sebit colaboratorilor direcți din centrală și conducătorilor direcțiilor pendinte de acest departament precum și tuturor funcționarilor din cele mai îndepărtate funcțiuni ale administrației de Stat și locale.

Cuvântarea noului ministru de Interne

D. general DAVID POPESCU, noul titular al acestui departament, a spus:

Prin înaltă încredere a M. S. Regelui vin în fruntea acestui departament cu misiunea de a continua desăvârșirea ordinii de Stat.

Rănila pe cari ultimele evenimente le-au prilejuit Țării noastre nu se pot vindeca decât într'o atmosferă de liniște și de rânduială perfectă.

Munca pe care actualul guvern va trebui să o desfășoare în diferitele ramuri de activitate nu se poate efectua decât cu condițiunea ca ordinea de Stat să fie asigurată în primul rând.

Ne vom îndeplini așa dar această misiune, cu toată energia, cu toată hotărârea și cu orice preț.

Trebue să fim convinși și să convingem pe toată lumea că orice activitate, orice gândire și orice simțire care iese din cadrul nevoilor și din spiritul de astăzi al Națiunii, în aceste grele momente pentru Țară, trebue să dispară.

Secretul reușitei noastre va fi neșovăirea unită cu acea înțelegere profund umană cu care trebue să tratăm toate chestiunile.

Iar în materie de execuție a măsurilor ce se vor ordona, secretul stă în transmiterea ordinilor, în controlul neobosit al executării și în reprimarea imediată a întârzierilor sau a relei credințe care s'ar pune în serviciu.

Tara este astăzi ca un bastiment în plină furtună. Poruncile comandantului trebuiesc executate cu prețul vieții.

Voi fi sus pe punte la datorie.

Să mă urmați.

D. TEODOR MARINESCU, secretarul general al acestui departament, a vorbit în numele personalului din minister.

Cine a urmărit activitatea ministerului Internelor — a spus d-sa — a putut să constate că titularul departamentului s'a ținut de cuvânt.

Vă rog să credeți, domnule ministru Ghelmegeanu, că în activitatea d-voastră dela ministerul Internelor, nu ați avut preciatori mai sinceri și colaboratori mai devotați decât pe funcționarii acestui departament. În numele lor să-mi îngăduiți a vă exprima întreaga grațitudine.

Adresându-se apoi noului ministru de Interne, d-sa a spus:

Veniți la conducerea acestui departament cu un mare prestigiu, pe care l-ați dobândit în diferitele posturi de deosebită încredere pe cari le-ați ocupat în frumoasa d-voastră carieră și cari sunt o cheazășie că problemele ministerului Internelor vor găsi în neobosita d-voastră activitate, soluțiunile cele mai bune și mai potrivite timpurilor.

Asigură apoi pe noii conducători ai acestui departament de întreg concursul și devotamentul funcționarilor.

La sfârșit, d. Ghelmegeanu a prezentat noilor conducători ai departamentului, personalitățile prezente, după care, a avut loc o primă conferință în cabinetul d-lui ministru al Internelor.

Prin decretul regal Nr. 2.387 din 15 Iulie 1940, d-l Petre Modolea, consilier la Curtea superioară administrativă, se numește în funcțiunea de secretar general al Ministerului Internelor, în locul d-lui Theodor C. Marinescu, demisionat.

D-l Petre Modolea va fi considerat pus de drept

în concediu din funcțiunea de consilier la Curtea superioară administrativă.

Prin decretul regal Nr. 2054 din 21 Iunie 1940, se face următoarea mișcare:

D-l Mihail Miloteanu, actual secretar general al Ținutului Dunărea de Jos, să trece la dispoziția Ministerului Internelor.

D-l Alexandru Pretorian, actual secretar general al Ținutului Olt, se detașează, în aceeași calitate, la Ținutul Dunărea-de-Jos, în locul d-lui Mihail Miloteanu.

D-l Titu Dem. Staicu, licențiat în drept, actual primar al orașului Tg.-Jiu, se delegă a îndeplini funcțiunea de secretar general al Ținutului Olt.

Prin decretul regal Nr. 2.261 din 3 Iulie 1940, d-l colonel Petre Hanciu se numește secretar general al Ținutului Prut, în locul vacant pe ziua de 6 Iulie 1940.

Prin decizia d-lui președinte al Consiliului de Miniștri cu Nr. 3.061 din 1 Iulie 1940, d-l deputat Radu Portocală se numește președinte al Comisiunei pentru încadrarea funcționarilor publici, ce va funcționa pe lângă Președinția Consiliului de Miniștri.

Idem Nr. 3.062 din 1 Iulie 1940, d-l deputat Radu Portocală se numește președinte al Comisiunei pentru organizarea și raționalizarea serviciilor publice, iar d-l N. Sibiceanu se numește membru în același comisiune.

Prin decizia ministerială Nr. 5.730 P. din 7 Iunie 1940, d-l Corneliu Rudescu, dr. în drept, Referent titular — cu gradul de Consilier de Curte de Apel — dela Consiliul Legeslativ, se însărcinează cu organizarea și conducerea Oficiului de Studii, Documentare și Statistică al Consiliului Administrativ de pe lângă Ministerul Internelor.

Publicațiuni oficiale.

Încadrarea și salarizarea notarilor.

În numerile 2, 6 și 8 din 1939, pag. 30, 100 și 145 din Revistă, se află reproduse toate memoriile și intervențiile A. N. C. R., făcute la Ministerul de Interne, pentru încadrarea respectiv salarizarea notarilor, conform tabloului anexă a Legii Administrative din 14 August 1938, privitor la echivalența gradelor și claselor din ierarhia administrativă locală cu gradele statutare.

Mai jos reproducem ordinul Nr. 2.277—940, al Ministerului de Interne, Direcțiunea Adminis-

trației de Stat primit din partea prezidiului Asociației.

„În referire la adresa Dvs. Nr. 12—1940, avem onoare a vă face cunoscut că, Ministerul nu aprobă propunerea ce ați făcut de a se înscrie în bugetul comunelor diferența necesară pentru a se putea achita notarilor salariile prevăzute de legea administrativă“.

Indemnizațiile notarilor.

La memoriul A. N. C. R. Nr. 50—1940, înaintat Rezențărilor Regale, pentru a se fixa indemnizațiile notarilor în mod uniform, s'au primit următoarele răspunsuri:

Ținutul Bucegi: Nr. 8.331—1940.

„Rezultat adresei Dvs. Nr. 50—1940, avem onoare a vă face cunoscut că s'au luat măsuri pentru sporirea diurnei notarilor în raport cu posibilitățile financiare ale comunelor“.

Ținutul Mureș: Nr. 7.012—1940.

„In referire la adresa D-Voastră Nr. 50 din 20 Ianuarie a. c., cu onoare vă facem cunoscut că, prin ordinul nostru circular Nr. 2.280 din 23 Ianuarie a. c., am dispus să se acorde notarilor comunali și pentru exercițiul viitor, exact aceleași indemnizații ce le-au avut în exercițiul financiar 1939—1940, deci 36.000 lei anual pen-

tru transport, 9.000 lei încălzit și 2.400 lei pentru iluminat“.

Doleanțele notarilor onorifici și a notarilor salariați de comună.

La intervenția făcută de Asociația privind situația de drept și de fapt a notarilor onorifici și a notarilor salariați de comune, s'a primit următoarea comunicare:

Nr. 2.162—1940, a Ministerului de Interne, Direcțiunea Administrației de Stat:

„In referire la adresa Dvs. Nr. 11—1940, avem onoare a vă face cunoscut că, din nouile posturi de notari, înscrisă în proiectul de buget pe exercițiul 1940—1941, se vor repartiza locurile necesare pentru încadrarea notarilor numiți în condițiunile legii și plătiți acum din bugetul comunelor“.

B U G E T U L

Asociației Notarilor Comunali din România PE ANUL 1940.

1. Administrația generală pe anul 1940.

A) Venituri:

Art. 1. Taxa de membru pe 1940	Lei 400.000
Art. 2. Rămășiță de încasat	„ 553.000
Art. 3. Venituri întâmplătoare	„ 1.000

Total . Lei 954.000

B) Cheltueli:

Art. 1. Cheltueli de transport, diurnă și de reprezentare, președintelui, membrilor cons. de adm. com. cens. funcționarilor și delegaților	Lei 240.000
Art. 2. Salarul secretarului general	Lei 18.000
Art. 3. Salarul casierului	„ 18.000
Art. 4. Salarul funcționarului din biroul central	„ 18.000
Art. 5. Cheltueli cu încasarea taxelor de membru	„ 50.000
Art. 6. Cheltueli de birou	„ 12.000
Art. 7. Cheltueli poștale, telefon, telegrame	„ 15.000
Art. 8. Taxa de membru față de F. G. A. P. S. P.	„ 10.000
Art. 9. Cheltueli de propagandă, spre se de detașare, indemnizație specială președintelui, membrilor din cons. adm. com. cens. funcționarilor, delegaților	„ 12.000
Art. 10 Rămășițe de plată din exercițiile închise	„ 506.000

Art. 11. Fond pentru deschiderea de credite suplimentare și extraordinare	„ 50.000
Art. 12. Chirii, local, personal de serviciu etc.	„ 5.000
<hr/>	
Total	Lei 954.000

2. Revista.

A) Venituri:

Art. 4. Abonamente pe 1940	Lei 500.000
Art. 5. Rămășițe de încasat	„ 385.000
Art. 6. Din publicațiuni	„ 2.000
Art. 7. Venituri întâmplătoare	„ 2.000

Total . Lei 889.000

B) Cheltueli:

Art. 13. Onorar directorului	Lei 12.000
Art. 14. Onorar redactorilor, corectorilor	„ 54.000
Art. 15. Cheltueli cu încasarea abonamentelor	„ 50.000
Art. 17. Salarul administratorului	„ 12.000
Art. 18. Onorar colaboratorilor	„ 20.000
Art. 19. Salarul casierului	„ 18.000
Art. 20. Salarul secretarului	„ 18.000
Art. 21. Pentru imprimarea revistei „Administrația Română“	„ 210.000

Art. 22. Monitorul Of. cărți, reviste	Lei	4.000
Art. 23. Mobilier	"	2.000
Art. 24. Cheltueli de birou	"	4.000
Art. 25. Cheltueli poștale	"	20.000
Art. 26. Cheltueli de deplasare	"	20.000
Art. 27. Propagandă și pentru presă	"	30.000
Art. 28. Rămășițe de plată din exercițiile închise	"	400.000
Art. 29. Fond pentru deschideri de credite ordinare și extraordinare	"	10.000
Art. 30. Pentru personal de serv. etc.	"	5.000
Total .		Lei 889.000

3. Căminul.

A) Venituri:

Art. 8. Din subvenții, cărămizi, do-bânda capitalului	Lei	25.000
Total .		Lei 25.000

B) Cheltueli:

Art. 31. Cheltueli poștale, dobânzi capitalizate, etc.	Lei	25.000
Total .		Lei 25.000

Acest buget a fost votat articol după articol, în în ședința consiliului de administrație ținută la 28 Octombrie 1939 în Capitala țării, cu unanimitatea voturilor celor prezenți.

Președinte:	Membr. Cons. de Adm.:
ss. Gh. Milencovici	ss. Dimitrie Isaiu
Vi.e-Președinte:	ss. Petre Frumuzache
ss. Anton Panait	ss. Emanoil V. Doctor
ss. Const. V. Pavel	ss. Stelian I. Mărculescu
	ss. Aurelian Olariu
	ss. Mihail F. Grigoriu.

Secretar General:

ss. Romul Aron
Casier:
ss. Ioan Hajdău
Cenzor:
ss. Ioan D. Filip.

Adunarea generală a federației salariaților publici.

La 19 Mai a. c., Federația generală a asociațiilor profesionale de salariați publici a ținut adunarea generală anuală la sediul său din str. Aristide Briand Nr. 20.

A prezidat d. președinte Stancu Brădișteanu, asistat de d. secretar general Victor Valeriu și de d-nii scrutatori C. Negulescu și F. Nicolescu.

Au asistat președinții și reprezentanții a 27 de asociații componente.

D. secretar general Victor Valeriu a citit darea de seamă despre activitatea Federației în cursul anului 1939.

Grație stăruinței Federației se va obține în scurt timp legiferarea noului statut, precum și normalizarea salariilor tuturor funcționarilor publici.

D. președinte a dat citire telegramelor adresate MAJESTĂȚII SALE REGELUI, d-lui Prim Ministru Gh. Tătărescu și d-lui Ministru Radu Portocală.

Adunarea le-a aprobat cu vii aclamațiuni.

D. președinte propune proclamarea d-lui N. Schina ca membru de onoare al Federației, pentru eminentele servicii aduse cauzei funcționarilor publici. Adunarea a aprobat cu vii aclamațiuni.

D. Gh. Vlădoiu a citit raportul cenzorilor în privința gestiunii financiare pe anul 1939, dându-se descărcare Consiliului de administrație pentru această gestiune.

S'a aprobat bugetul pe anul 1940.

Au fost aleși ca cenzori d-nii Gh. Vlădoiu, Petre Surculescu și Ing. Aurel Dumitrescu, iar ca cenzori supleanți d-nii Petre Goldiș, C. Constantinovici și notarul Todor Rogoian pe anul 1940.

S'a discutat apoi activitatea Federației pe viitor.

Au luat cuvântul reprezentanții asociațiilor competente.

D. președinte Stancu Brădișteanu a mulțumit reprezentanților asociațiilor pentru modul, cum au activat în cursul anului 1939.

Notari decorați.

S'a acordat Semnul onorific, „Răsplata Muncii pentru 25 ani în serviciul Statului“, funcționarilor Statului indicați mai jos, care au împlinit 25 ani de serviciu, fără întrerupere, sau 30 ani cu întrerupere :

D-1 Ion Mășulescu, notar, jud. Dolj.
D-1 Ion Pănișoară, notar, jud. Gorj.
D-1 Grigore Găman, notar, jud. Gorj.
D-1 Emanoil N. Manta, notar, jud. Gorj.
D-1 Diaconu Toader, notar, com. Păulești, jud. Putna.

Monitorul Oficial Nr. 155 din 8 Iulie 1940.

Telegrame primite.

D. Gh. Milencovici președintele Asociației Notarilor Comunali din România, la telegramele omagiale trimise d-lui Inginer ION GIGURTU Prim Ministru al Țării, d-lui General DAVID POPESCU Ministrul Internelor, d-lui PETRE LOGADI Subsecretar de Stat la departamentul Internelor, d-lui PETRE NEMOIANU Subsecretar de Stat la Ministerul Agriculturii și Domeniilor, președinte de onoare al A.N.C.R. secției jud. Caraș, d-lui PETRE MODOLEA secretar general al Ministerul Internelor, a primit următoarele răspunsuri:

Informațiuni.

„Vă mulțumesc călduros pentru urările exprimate în numele Asociației“.

Ing. I. GIGURTU.

„Cu viile sale mulțumiri“.

GENERALUL DAVID POPESCU.

„Vă mulțumesc pentru bunele urări și pentru asigurarea ce o faceți de muncă și devotament Țării și Tronului“.

PETRE LOGADI.

„Cu cele mai vii mulțumiri pentru felicitări“.

P. NEMOIANU.

„Am primit, cu mare plăcere, telegrama Dvs. de felicitare, cu ocazia numirii mele ca Secretar General al Ministerului de Interne.

Mulțumindu-Vă atât Dvs. personal, cât și Asociației, pentru frumoasa atențiune și bunele urări, vă asigur că veți găsi întotdeauna în mine dragoste și sprijin pentru interesele Asociației Dvs.“

P. MODOLEA.

Durata cursurilor de notari va fi sporită dela 1 la 2 ani!

O propunere a școlii de notari de pe lângă ținutul Timiș.

Consiliul profesoral al școlii de notari de pe lângă ținutul Timiș, discutând situația cursurilor de notari în lumina experiențelor de până acum, a hotărât să ceară ministerului de interne modificarea regulamentului de funcționare al școlii, în sensul ca cursurile de pregătire să aibă o durată de doi ani, în loc de unul, ca până acuma.

Consiliul profesoral a ajuns la convingerea că materiile cursului sunt atât de variate, încât asimilarea lor în zece luni de cursuri este aproape imposibilă.

În toate școlile cari eliberează diploma s'au urcat în ultimul timp anii de studii, iar în funcțiile de notari comunali au intrat recent foarte mulți tîrași universitari, cari au îmbogățit cu elemente foarte bine pregătite, această carieră. Notariatele co-

munale devenind și ele funcții importante și grele, e de dorit ca cei ce se dedică acestor funcțiuni să aibă pregătiri temeinice, pentru a corespunde menirii lor în organizarea administrativă a Statului.

D. dr. Gh. Ciupe, secretar general al Ținutului și director al școlii de notari de pe lângă Ținutul Timiș, va redacta un memoriu în sensul concluziilor de mai sus.

Amânarea examenului pentru ocuparea funcțiunii de notar.

— Examenul pentru ocuparea funcțiunii de notar, care ar urma să aibă loc în ziua de 25 Iulie 1940, la reședința fiecărui ținut, se amână până la noul dispozițiune.

Dreptul de amestec al organului de tutelă în atribuțiunile organului tutelat,

de Ioan Țărăngă, notar titrat
Variaș, Timiș-Torontal.

Starea de fapt: Prefectura Jud. Timiș-Torontal, cu Dec. nr. 6699 din 1 Aprilie 1939, a aprobat bugetul com. V. pe exercițiul 1939—40 înscriind și majorând din oficiu unele cheltuieli și anulând pe altele, ocazionate cu întreținerea Preturii, Oficiului P. T. T., ajutorarea Oficiului Parochial ort. rom. precum și răs-cumpărarea sesiei parohiale

Impotriva dec. de aprobare, locuitorul I. B. și cons. introduce acțiune în anulare, cerând Curții Administrative Timișoara, reformarea deciziei Prefecturii la aprobarea inițială dată de primar, pentru motivele, că „numărul Românilor ortodoksi în această comună este foarte redus; că aceștia nu figurează între contribuabili așa încât sarcina subvențiilor acordate bisericii ortodoxe cade exclusiv asupra locuitorilor de alte confesiuni” — și alte considerații inspirate cam în același gen.

Starea de drept: Curtea, respinge acțiunea, ca fiind făcută fără interes, dar se sesizează din oficiu, anulează dec. Pref. Jud. Tim.-Torontal și reduce sumele înscrise la quantumul lor înscris de primar.

Lipsa de interes a reclamantilor, Curtea o motivează în felul următor:

„Reclamanții au introdus acțiunea lor sub regimul legii pentru organizarea Curților Administrative din 15 Martie 1939, în consecință, particularii au deschisă calea acțiunii atunci numai când sunt lezați într'un drept sau interes personal, actual și legitim. Ori, în speță, reclamanții în calitatea lor de particulari, n'au putut dovedi că prin actul ce l-au atăcat, ar fi fost violați într'un drept sau interes personal, actual și legitim“.

Iar sesizarea din oficiu — o face pe considerațiunea, ...că subvențiunile și ajutoarele au caracterul de cheltuieli facultative, așa încât acordarea și înscrierea acestor subvenții în buget este un drept exclusiv al organului investit cu competența de a întocmi și vota bugetul;

că autoritatea tutelară nu se poate substitui organului deliberativ al administrației comunale, înscriind sau majorând cu ocaziunea aprobării bugetului, alocațiuni cu caracter de cheltuieli facultative, pe care organul deliberativ al administrației comunale nu l-a aprobat“.

Impotriva acestei decizii de primă instanță, au făcut apel Prefectura Jud. T.-T. și Primăria com. V., cerând reformarea acestei decizii și menținerea în vigoare a Dec. Prefecturii, pentru următoarele motive:

Curtea locală adm. califică greșit sumele înscrise în buget pe scama ajutorării bisericii ort. rom. drept

cheltuieli facultative, când legea Adm. prin art. 176 pct. II le trece între cheltuielile ordinare obligatorii.

Quantumul nefiind delimitat precis prin lege, înseamnă, că legiuitorul a considerat această situație ca fiind foarte variabilă, diferențiind de localitate și împrejurări — și 'n consecință a lăsat-o la aprecierea organelor locale, apreciere care totuși nu scapă cenzurii organului de tutelă, cu atât mai mult cu cât figurează între cheltuielile obligatorii. Altfel, ar fi trecută iluzorii între aceste cheltuieli. La ce s'ar rezuma obligativitatea? La a înscrie 10 lei?

Legiuitorul în nici un caz nu a vrut să facă din înscrierea acestui aliniat, satisfacerea unei exigențe formaliste, ci una reală și practică. Neconsiderând ajutorarea bisericilor drept cheltuială obligatorie ca fiind nedefinită înseamnă a da o altă interpretare voinței celui ce a legiferat.

Admițând ipoteza, că această cheltuială a fost considerată de primar între cheltuielile obligatorii, dar a înscris o sumă derizorie, mai mult din obligație decât ca satisfacerea unei nevoi chibzuit apreciată, ce altă soluție ar fi indicată pentru înscrierea acestei sume în bugetul comunei — spre a nu prejudicia interesele bisericii dominante și implicit interesele naționale?

Apelul bisericii în c/a dec. de refuz a primarului?

Perfect, dar Curtea anulând dec. primarului, nu e competentă să înscrie din oficiu o cheltuială — ci doar să adopte una din soluțiile indicate de art. 37 din actuala Lege a Curților Adm. și în nici un caz să aprecieze quantumul părții lezate.

O altă și cea mai indicată soluție ar fi refuzul de aprobare cu restituirea dosarului de buget cu indicarea propunerilor făcute de Prefectură, propuneri cari nu au nici cel puțin valoarea unui aviz conform.

Organul care a înscris cheltuiala, va putea lucra după bugetul anului precedent, persistând în refuz.

De data asta, ce soluție ar mai avea organul de tutelă?

Conf. art. 35 din L. C. P. administrația va putea lucra un an de zile după bugetul anului precedent, iar organul de tutelă se va găsi obligat la urma urmei să-l aprobe.

Dispensezi interesele naționale pentru lipsa de înțelegere a primarului ascuns după un text de lege, capabil de largă interpretare? Înseamnă, că legiuitorul a înțeles să lase apărarea intereselor generale la discreția organelor locale?

Art. 15 al. 2, din L. A. conferă primarului dreptul de a decide în „toate chestiunile de interes locale“, iar art. 9 al. 1 atribuie obligațiunea „de a executa măsurile de interes general ordonate de organele centrale“.

Unde sfârșește „interesul local“ și unde începe „interesul general“ noțiuni neprecizate și cari de cele mai multe ori se intercepțiază.

Ajutorarea diferitelor instituțiuni locale, contribuie la întreținerea și funcționarea angrenajului serviciului public.

Ori, lipsa de interes pentru serviciul public, nu prejudiciază interesul general? Sfera interesului general înglobează implicit noțiunea serviciului public. Totalul serviciilor publice constituie administrația. Iată o definiție a serviciului public, dată de eminentul prof. univ. Gruița prof. de dr. constit. la Univ. București.

„E un organism care satisface un interes general, continu și permanent, prin agenți publici, cu procedee de drept public, având o organizare care poate fi modificată oricând prin lege fără ca să existe un impediment în această ordine de idei“.

Tutela administrativă, în principiu, veghează la respectarea intereselor generale, unitatea Statului și armonizarea acestor interese cu cele locale, interesul particular. Ea reprezintă imbold acolo unde lipsește inițiativa locală și un drept de cenzură acolo unde se întinde prea mult sau ajunge în conflict cu interesele celorlalți, celor mulți.

Natural, că această exercitare a dreptului de tutelă îmbracă diferite forme și condiții. În genere, ea e precis, determinată de lege, în cazuri și acte anume precizate, cu respectarea anumitor forme și condiții.

În principiu, ea nu înseamnă imixtiune directă în afacerile locale, ele rămân a fi exercitate mai departe de autoritatea locală, dar un drept — cum am amintit mai sus — de imbold la inițiativă, o semi inițiativă dacă vreți, cu un drept de cenzură, ambele active, nu formaliste, fără viață, iluzorii. În aceste forme, nici autonom'ia locală nu e complectă.

O excepție a acestui principiu, constituie substituiri în materie de aprobarea bugetului. Are autoritatea tutelară, dreptul de a se substitui autorității tutelate?

L. A. laconică sau deloc. Art. 161 conferă Prefectului dreptul de a aproba bugetul. Regulamentul legii e ceva mai extins sau poate chiar prea extins. „El atribuie în același articol, alin. 3, dreptul pentru aut. tut., de a putea înscrie din oficiu, spori sau reduce cheltuielile obligatorii. În ce privește cheltuielile facultative, ea nu va putea decât să le suprimă, când nu intră în sfera intereselor locale respective sau ar fi în contra intereselor generale ale Statului, ori să le reducă sau să le suprimă pentru a acoperi cheltuielile obligatorii nesatisfăcute. În nici un caz aut. tut. nu poate înscrie din oficiu cheltuielile facultative, nici să sporească alocațiunile votate de consiliu pentru asemenea cheltuieli“.

Puterea executivă înscriind această disp. în regulamentul nu s'a ghidat după spiritul L. Adm., ci probabil după alte considerente inspirate din trecut.

Aici o paranteză Regulamentul e o normă de interes general, emanat dela puterea executivă. Sunt regulamente de executare interpretative, suplinitoare sau complectatoare. Cum însă legea e o emanație a puterii legiuitoare și aceasta a națiunii, regulamentul e subordonat și integrat exclusiv în cadrele trasate de lege. El nu poate fi niciodată în contradicție cu legea sau să modifice, altfel organul chemat să-l aplice poate apela la instanțele de judecată pentru anularea lui în partea contra legii.

Socotes: că la redactarea acestui regulament, în partea care privește disp. înscrise în art. 161 al. 3, s, a comis eroare juridică și iată de ce:

Da.ă textul Legii Adm., e de strictă interpretare, autoritatea tutelară se va mărgini să aprobe sau se refuze aprobarea, în nici un caz textul art. 161 din Lege, nu-i permite substituiri org. tutelat.

Punctul de vedere, al Curții Adm. Timișoara.

Privind însă prin prisma redactorilor regulamentului l. a. suntem în măsură să credem că s'a dat o interpretare mai largă acestui principiu, cu menirea de a completa tăcerea și insuficiența legii.

În forma înscrisă, conferind unele și nepermițând alte, atribuite de capitală importanță, nu e echitabilă și nici utilă.

Admițând ca perfect legală substituiri o g. de tutelă la înscrierea din oficiu a cheltuielilor obligatorii și dreptul de a reduce pe cele facultative, înseamnă că acorzi acestui organ în această direcție un credit moral, dar dispăre acest credit complect în măsura în care poate fi vorba de majorarea sau înscrierea cheltuielilor facultative. De ce? Cine poate aprecia ca exagerată o cheltuielă, de ce nu poate fi de bună credință când e vorba de a aprecia identic și invers? Admiți o eroare posibilă într'o direcție și o excluzi într'alta fără un corectiv?

Iată de ce nici echitatea, nici principiu juridic aplicat fără reticențe și nici rațiunea pură, nu ajută pe cei ce au înscris disp. amintite.

Dreptul de a hotărî în locul organului de decizie, reformând actul de voință al acestuia, ia forma unui act de substituiri.

Există acest drept?..

În genere nu. În materie de buget, cu o interpretare mai largă a textelor de lege, inspirat de tradiția juridică, care a rezolvat întotdeauna favorabilă substituiri în materie de buget, considerând ca indispensabilă, vitală chiar această imixtiune a organului de tutelă în atribuțiile organului tutelat, considerația, că e mai ușor de presupus rea voință din partea organului de decizie, decât abuz din partea organului de tutelă, da.

Cât privește celelalte cheltuieli — în afară de întreținerea bisericii — înscrise de Prefectură, trebuie să se judece prin prisma aceluiași raționament juridic.

Curtea Superioară Administrativă, admite apelurile intentate de prefectură și primărie, reformează suszisa decizie și menține în totul decizia Prefectului județului Timiș-Torontal.

Nouii abonați:

Primăria: Blidari, jud. Argeș.
Notariatul: Gh. Buzdugan, jud. Bacău.
Notariatul: Surduc, j.d. Sălaj
Primăria: Bradu, jud. Sibiu.
Banca corpului de notari, Vaslui.

RECENZIUȚE:

O lucrare foarte importantă și binevenită

„JURISPRUDENȚA CURȚILOR ADMINISTRATIVE”

D-nii A. ATANASIU, Referent la Curtea Superioară Administrativă și Dr. DION MOLDOVAN, avocat, f. Prefect, au adunat într'un volum de peste 500 pagini, deciziunile Curților Administrative.

Lucrarea prezintă un interes deosebit din mai multe puncte de vedere.

Fiind publicate deciziunile cari au rămas definitive în a doua instanță de fond și unele chiar după pronunțarea instanței Supreme, — Inalta Curte de Casație, — colecțiunea devine un îndrumar al administrațiilor locale în aplicarea legilor și regulamentelor de administrație publică.

Dar, chiar instanțele jurisdicționale administrative, față de modificările aduse în ultimii ani legilor și regulamentelor ce au să le aplice, vor avea puțină să se pună de acord asupra unei jurisprudențe, care să dea o directivă constantă vieții administrative a județelor, municipiilor și comunelor.

Desigur lucrarea mai folosește și particularilor în conflict cu administrațiile locale și în mare măsură avocaților cari au susținut cauzele, fie ale particularilor fie ale administrațiilor în fața Curților Administrative.

Diversitatea deciziunilor publicate, face ca aceasta lucrare să fie folosită în aceeași măsură de Municipiile și județele cari au o viață administrativă foarte complexă, cât și comunele rurale.

Ministerul de Interne apreciind valoarea acestei lucrări, a recomandat-o tuturor prefecturilor și primăriilor din țară.

Din partea noastră recomandăm cu insistență aceasta lucrare tuturor mai ales primăriilor comunale și tuturor Domnilor Notari comunali, ca fiind un foarte bun îndreptar administrativ, prin caracterul de material nou documentar administrativ, conținând și motivarea deciziunilor.

A. R.

A apărut

și recomandăm călduros cartea D-lui
Dr. **GEORGE COSTI**, referent
la Consiliul Legislativ:

Exproprierea pentru cauză de utilitate publică în România

cu o prefață de Excelența Sa Domnul
Dr. **ALEXANDRU MARTA**
Rezidentul Regal al Ținutului Timiș.

ASUPRA DVS...

... a lucrărilor Dvs. și a preocupărilor Dvs. ce publică adesea în cele 120.000 ziare și reviste din lumea întreagă articole și notițe care vă sunt absolut necesare. Dacă doriți să aveți aceste articole și notițe prețioase, ca și personalitățile și instituțiile din străinătate și din capitala țării noastre, adresați-vă și Dvs. agenției

„SERVICIUL GAZETELOR”

Directori: **AUREL M. ALICU** și **EM. SAMOILĂ**,
București I. Str. Sf. Constantin 24, tel. 3.16.15,

care vă dă cu plăcere orice lămurire suplimentară și vă face — la cerere — și probe gratuite!

TOT FELUL DE IMPRIMATE

administrative, școlare
și rechizite de birou,
se pot procura
numai dela

IMPRIMERIA ȚINUTULUI TIMIȘ

ADMINISTRAȚIE COMERCIALĂ

TIMIȘOARA I.

Piața Unirii 1. — Telef. 22—75.

TIPOGRAFIE ȘI COMPACTORIE

LIBRĂRII: TIMIȘOARA ȘI DEVA.

ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ

ORGANUL ASOCIAȚIEI NOTARILOR COMUNALI DIN ROMÂNIA

Redacția: Vizejdia, pl. Comloș, jud. Timiș-Torontal :-:-: Administrația: Timișoara I., Str. E. Ungurianu Nr. 7.

Onor.

Notariatul
Primăria